

har kæmpet for andre Livsværdier. Mon Hr. Fog virkelig ikke spiser (og brænder) for adskilligt mere om Aaret?

Dernæst er der det interessante Spørgsmaal, om Nykøbing, Mors skulde eje en Ungdomskilde, hvorefter de „unge Piger“, som ansættes der, kunde drikke sig evig Ungdom til. Sæt nu, at dette ikke er Tilfældet, sæt nu, at de engang med Aarene ogsaa blive „gamle gnavne Lærere“, hvad saa?

Dernæst faar vi i Dag den interessante Oplysning, at disse Timelærere oven i Købet skal betale Skat af deres fattige 518 Kr. Thi Hr. Fog skriver, at „vi har Familiefædre, der ikke har større Indtægt end een af vore Timelærere, men som alligevel maa betale Skatten.“ (Saa antager jeg ogsaa, at Timelæreren maa betale Skat, thi paa det ene Punkt, hvor vi Kvinder skal betale Penge — baade offentlig og privat, der er det — mærkværdigt nok — ganske ens for Mænd og Kvinder), Herregud, er det Lærere, disse Familiefædre med 518 Kr.? — For, ikke sandt, Hr. Fog, det er Lærerstandens Kaar, vi diskuterer. At vi har fattige Mennesker, som hver Dag maa kæmpe haardt for Udkommet, vedrører jo ikke denne Sag. Her taler vi jo om kommunale Embedsmænd og -Kvinder, om hvad der bydes dem at leve af.

Endnu en lille Bemærkning til Hr. Fog: Maa jeg gøre Dem min Kompliment for Deres Udtalelse om, at „vi“ ikke har „ønsket at faa Lærere, for hvem Lønnen og Behagelighederne var Hovedsagen.“ Denne Udtalelse vidner om en storartet Tro paa, at Kvinderne i sin Helhed ser paa det ideale som Nr. 1 og gerne, om det forlanges, sulter sig selv, naar blot Ideals Fane — her Lærergerningen — maa holdes højt. Men det forekommer mig lidt uretfærdigt mod Mændene. Der er dog virkelig ogsaa blandt dem mange, som gerne vil være tro mod deres Ideal og forstaa at ofre for dem. Jeg vil derfor anbefale Dem, næste Gang De søger en Lærer, da at nøjes med at byde ham 518 Kr. i Løn. (Husk paa, De har jo i Forvejen Familiefædre i N. M. med saa lille en Indtægt). Saa vil De altsaa til ham kunne sige: „Vi har unægtelig aldrig ønsket at faa Lærere, for hvem Lønnen og Behagelighederne var Hovedsagen.“

Der er mange Nykøbingere i Danmark, mange flere end 3. Det er lidt for snævert at hænge sig i dette, at jeg har villet overfalde et bestemt Byraad. Enhver uhildet Læser vil forstaa, at dette kun var en Anledning til at sige et Alvorsord til alle, der har med den Sag at gøre. Jeg havde endog først skrevet, at jeg tilfældig vidste, at Nykøbing, Mors, var en meget fattig Kommune; men saa forekom det mig for smaat